



# ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

## ΣΤΗΝ ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Παγκόσμια Συμμαχία για την κλιματική αλλαγή (+)  
Τα επιτεύγματα υπολείπονταν των φιλοδοξιών

# Περιεχόμενα

I. ΟΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΝ ΣΥΝΤΟΜΙΑ.....	2
II. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΙΣ ΚΥΡΙΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΕΣ .....	3
1. Συνολικός αντίκτυπος της πρωτοβουλίας GCCA+ .....	3
2. Εστίαση της γεωγραφικής κάλυψης της πρωτοβουλίας GCCA+ .....	5
3. Προβολή και ενημέρωση σχετικά με την πρωτοβουλία GCCA+ .....	6
III. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΙΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΕΣ .....	9
1. Σύσταση 1: Εστίαση σε όσους πλήττονται περισσότερο από την κλιματική αλλαγή.....	9
2. Σύσταση 2: Ενσωμάτωση των αντληθέντων διδαγμάτων σε μελλοντικές αναπτυξιακές πρωτοβουλίες παγκόσμιου βεληνεκούς.....	10

Το παρόν έγγραφο παρουσιάζει, σύμφωνα με το άρθρο 259 του δημοσιονομικού κανονισμού, τις απαντήσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στις παρατηρήσεις που διατυπώνονται σε ειδική έκθεση του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου και θα δημοσιευθεί ταυτόχρονα με την εν λόγω ειδική έκθεση.

# I. ΟΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΝ ΣΥΝΤΟΜΙΑ

Η Επιτροπή εκφράζει την ικανοποίησή της για την παρούσα ειδική έκθεση του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου (ΕΕΣ). Η Παγκόσμια Συμμαχία για την κλιματική αλλαγή + (GCCA+) είναι μια εμβληματική πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει ως στόχο να βοηθήσει τις πλέον ευάλωτες χώρες του κόσμου να αντιμετωπίσουν τις αρνητικές επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής.

Η έγκριση της συμφωνίας του Παρισιού κατά την 21<sup>η</sup> διάσκεψη των μερών της σύμβασης-πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (UNFCCC COP) το 2015 ήταν καίριας σημασίας για την ενίσχυση του ρόλου της πρωτοβουλίας GCCA+ ως μέσου στήριξης των προσπαθειών των χωρών-εταίρων για την εφαρμογή της συμφωνίας.

Όσον αφορά την απόδειξη του **συνολικού αντικτύπου** της πρωτοβουλίας GCCA+, ενώ οι αξιολογήσεις κατέδειξαν ότι μεμονωμένα έργα συνέβαλαν θετικά στη δράση για το κλίμα, ο τελικός αντίκτυπός τους στην ικανότητα των δικαιούχων χωρών να αυξήσουν την ανθεκτικότητα στην κλιματική αλλαγή θα πρέπει να εξεταστεί από κοινού με άλλες παρεμβάσεις που χρηματοδοτούνται από την ΕΕ και άλλους χορηγούς, συμπεριλαμβανομένων των παρεμβάσεων των κρατών μελών της ΕΕ.

Όσον αφορά τη **γεωγραφική κάλυψη**, μετά την έγκριση της συμφωνίας του Παρισιού, η GCCA+ επέκτεινε το φάσμα δράσεων της καθώς και τα είδη των στοχευόμενων χωρών τόσο σε δράσεις προσαρμογής όσο και σε δράσεις μετριασμού σε ευάλωτες χώρες, ώστε να διευκολυνθεί η μετάβαση σε ένα ανθεκτικό στην κλιματική αλλαγή μέλλον με χαμηλές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα. Ωστόσο, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η GCCA+ δεν ήταν η μόνη πηγή χρηματοδότησης προς τις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες (LAX) και τα αναπτυσσόμενα μικρά νησιωτικά κράτη (AMNK) που είναι ιδιαίτερα ευάλωτα στις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής. Άλλες παρεμβάσεις σχετικά με το κλίμα που χρηματοδοτήθηκαν από την ΕΕ και άλλους χορηγούς υλοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια του κύκλου ζωής της πρωτοβουλίας GCCA+. Λόγω του εγγενώς περιορισμένου μεγέθους των κονδυλίων που είναι διαθέσιμα για τη GCCA+, χρειάστηκε να γίνουν επιλογές όσον αφορά τις χώρες που θα αποτελέσουν στόχο. Στο πλαίσιο αυτό, η πολιτική και θεσμική αστάθεια σε ορισμένες χώρες και/ή η έλλειψη επαρκών συνθηκών ασφάλειας στον τομέα, σε συνδυασμό με την ανάγκη κλιμάκωσης των αποτελεσμάτων που επιτεύχθηκαν κατά την πρώτη φάση της πρωτοβουλίας σε ορισμένες χώρες, διαδραμάτισαν ρόλο στην επιλογή έργων σε ορισμένες χώρες έναντι άλλων.

Όσον αφορά την **προβολή και την ενημέρωση** σχετικά με την πρωτοβουλία, η Επιτροπή εφιστά την προσοχή στους πολλαπλούς διαύλους επικοινωνίας που χρησιμοποιεί η πρωτοβουλία για να γνωστοποιήσει τις δραστηριότητές της (δημοσιεύσεις, αναρτήσεις της κοινότητας Cap4Dev, ιστότοποι, κανάλια YouTube, δραστηριότητες που αναλαμβάνονται σε ευρύ φάσμα περιφερειακών και διεθνών φόρουμ κλπ.). Ο αποκεντρωμένος χαρακτήρας της πρωτοβουλίας συνεπάγεται ότι, εκτός από διάφορες πρωτοβουλίες υπό την ηγεσία των κεντρικών υπηρεσιών της Επιτροπής, αρκετές άλλες πραγματοποιήθηκαν σε τοπικό επίπεδο, γεγονός που πιθανώς οδήγησε σε υποεκτίμηση της συνολικής εμβέλειας.

Κατά τη διάρκεια του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου (ΠΔΠ) 2021-2027, η διεθνής συνεργασία της ΕΕ χρηματοδοτείται στο πλαίσιο του Μηχανισμού Γειτονίας, Ανάπτυξης και Διεθνούς Συνεργασίας — Η Ευρώπη στον κόσμο (ΜΓΑΔΣ – Η Ευρώπη στον κόσμο). Ο ΜΓΑΔΣ – Η Ευρώπη στον κόσμο ακολουθεί γεωγραφική προσέγγιση, σύμφωνα με την οποία η συντριπτική πλειονότητα των κονδυλίων διατίθεται μέσω εθνικών και περιφερειακών κονδυλίων (68 δισ. EUR από τα 79,5 δισ. EUR) με περιορισμένη χρηματοδότηση για παγκόσμιες θεματικές πρωτοβουλίες. Όσον αφορά τη χρηματοδότηση για το κλίμα, η φιλοδοξία της ΕΕ για το κλίμα αυξήθηκε στο τρέχον ΠΔΠ, με το 30 % της χρηματοδότησης του ΜΓΑΔΣ – Η Ευρώπη στον κόσμο να προορίζεται να συνεισφέρει στη δράση για το κλίμα σε σύγκριση με το 20 % κατά τη διάρκεια του τελευταίου ΠΔΠ. Επιπλέον, μετά από νέα

δέσμευση της προέδρου φον ντερ Λάιεν στην ομιλία της για την κατάσταση της Ευρωπαϊκής Ένωσης το 2021, προστέθηκαν στον στόχο άλλα 4 δισ. EUR, ποσό που ισοδυναμεί με συνολική συνεισφορά για το κλίμα ύψους 35 %.

Στο πλαίσιο αυτό, το θεματικό κονδύλιο «Παγκόσμιες προκλήσεις» του ΜΓΑΔΣ – Η Ευρώπη στον κόσμο δεν ήταν επαρκές για να μπορέσει να συνεχιστεί η πρωτοβουλία GCCA+ κατά την περίοδο 2021-2027. Ως εκ τούτου, η συντριπτική πλειονότητα των προγραμμάτων δράσης για το κλίμα ενσωματώνονται πλέον στα εθνικά και περιφερειακά πολυετή ενδεικτικά προγράμματα (ΠΕΠ). Κάθε εθνικό και περιφερειακό κονδύλιο προσαρμόζεται στις ανάγκες και τις στρατηγικές προτεραιότητες της ΕΕ της χώρας/περιφέρειας, συμπεριλαμβανομένου του κονδυλίου για την κλιματική αλλαγή. Τα διδάγματα που αντλήθηκαν σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές από τη GCCA+, συμπεριλαμβανομένης μιας μελέτης αξιοποίησης της γνώσης σχετικά με την προσαρμογή από τον μηχανισμό στήριξης της GCCA+, θα είναι καθοριστικής σημασίας για τον σχεδιασμό και την υλοποίηση νέων δράσεων με αντίκτυπο στον τομέα της κλιματικής αλλαγής. Ο νέος μηχανισμός ΕΚΣ (εθνικών καθορισμένων συνεισφορών) θα αναλάβει τον μηχανισμό στήριξης της GCCA+ και, μαζί με άλλους μηχανισμούς τεχνικής συνδρομής στο πλαίσιο της δράσης «Green Deal Knowledge Hub», θα προσφέρει στήριξη τόσο στις χώρες-εταίρους όσο και στις αντιπροσωπείες της ΕΕ για τον σχεδιασμό και την υλοποίηση χρηματοδοτούμενων από την ΕΕ δράσεων που στοχεύουν στον μετριασμό, στην προσαρμογή και στη μείωση του κινδύνου καταστροφών.

## II. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΙΣ ΚΥΡΙΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΕΣ

### 1. Συνολικός αντίκτυπος της πρωτοβουλίας GCCA+

Η Παγκόσμια Συμμαχία για την κλιματική αλλαγή (GCCA) συστάθηκε από την ΕΕ το 2007 με όραμα την καθιέρωση του διαλόγου με τις πλέον ευάλωτες κοινότητες σχετικά με τον καλύτερο τρόπο στήριξής τους για την προσαρμογή στις αρνητικές επιπτώσεις της αλλαγής του κλίματος. Το 2014 η GCCA+ είχε ως στόχο να ανταποκριθεί στο νέο διεθνές τοπίο διακυβέρνησης της κλιματικής αλλαγής μετά το 2015. Έκτοτε, έχει επικεντρωθεί σε δύο πυλώνες: διάλογο πολιτικής και τεχνική και χρηματοδοτική στήριξη για την εφαρμογή εθνικών πολιτικών προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή καθώς και πολιτικών μετριασμού της. Η πρωτοβουλία συνέχισε να στηρίζει τις ευάλωτες χώρες, κυρίως τις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες (ΛΑΧ) και τα αναπτυσσόμενα μικρά νησιωτικά κράτη (ΑΜΝΚ), αυξάνοντας την ανθεκτικότητά τους στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή και ενισχύοντας τα παράλληλα οφέλη μετριασμού<sup>1</sup>.

Όσον αφορά την ικανότητα της πρωτοβουλίας GCCA+ να αποδείξει ότι αύξησε την ανθεκτικότητα των χωρών-εταίρων στις αρνητικές επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής<sup>2</sup>, η Επιτροπή τονίζει ότι η υφιστάμενη βιβλιογραφία στον τομέα δράσης για το κλίμα καταδεικνύει ότι το ύψος των χρηματοδοτικών πόρων που απαιτούνται για την κατάλληλη αντιμετώπιση των αναγκών προσαρμογής των αναπτυσσόμενων χωρών είναι σημαντικά υψηλότερο από τα επίπεδα της διεθνούς δημόσιας χρηματοδότησης για το κλίμα που παρέχεται επί του παρόντος από τις ανεπτυγμένες χώρες<sup>3</sup>. Η

<sup>1</sup> Τα «υπέρ» της GCCA+.

<sup>2</sup> Βλέπε παρατηρήσεις του ΕΕΣ: III, 41, 43 και 44.

<sup>3</sup> Αξίζει να σημειωθεί ότι η ΕΕ και τα κράτη μέλη της, καθώς και η ΕΤΕπ, είναι ο μεγαλύτερος πάροχος διεθνούς δημόσιας χρηματοδότησης για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής στον κόσμο. Το 2020 συνεισέφεραν περισσότερα από 27 δισ. USD, ποσό που αντιστοιχεί στο ένα τρίτο του συνολικού ποσού των 83 δισ. USD που χορήγησαν οι δωρητρίες χώρες το εν λόγω έτος.

αξιολόγηση αυτή λαμβάνει επίσης υπόψη το γεγονός ότι η χρηματοδότηση για την προσαρμογή αντιπροσωπεύει μειοψηφικό μερίδιο του χαρτοφυλακίου χρηματοδότησης των χορηγών για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, το οποίο προορίζεται κυρίως για τον μετριασμό των επιπτώσεων. Πράγματι, το ποσοστό της χρηματοδότησης για την προσαρμογή που παρασχέθηκε και κινητοποιήθηκε από τις ανεπτυγμένες χώρες άρχισε σταδιακά να αυξάνεται μόλις από το 2017, οπότε αυξήθηκε από 22 % σε 37 % του συνόλου το 2020<sup>4</sup>. Στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας, η Επιτροπή παρέχει ένα αρκετά ισορροπημένο ποσό χρηματοδότησης για την προσαρμογή και τον μετριασμό. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή θα ήθελε να τονίσει ότι, ενώ τα μεμονωμένα έργα της GCCA+ συνέβαλαν θετικά στη δράση για το κλίμα, ο τελικός τους αντίκτυπος στην ικανότητα των δικαιούχων χωρών να αυξήσουν την ανθεκτικότητα στην κλιματική αλλαγή θα πρέπει να εξεταστεί από κοινού με άλλες παρεμβάσεις που χρηματοδοτούνται από την ΕΕ και λοιπούς χορηγούς. Μολονότι είναι απίθανο τα έργα της GCCA+ να έχουν οδηγήσει από μόνα τους σε αλλαγές σε επίπεδο χώρας όσον αφορά την αύξηση της ανθεκτικότητας, ενδέχεται να έχουν επηρεάσει θετικά ορισμένους από τους δείκτες ευαλωτότητας από τους οποίους αποτελείται ο πολυδιάστατος δείκτης ND-GAIN (π.χ.: ρυθμιστική διάσταση της ποιότητας). Επιπλέον, οι λόγοι πιθανής οπισθοδρόμησης της θέσης μιας χώρας στην κατάταξη του ND-GAIN μπορεί να είναι πολλαπλοί και να αποδοθούν σε περιβαλλοντικούς, πολιτικούς και κοινωνικοοικονομικούς παράγοντες που βρίσκονται εκτός του ελέγχου οποιασδήποτε δράσης της GCCA+.

Η ικανότητα μιας χώρας να ανταποκρίνεται στις αρνητικές επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής εξαρτάται επίσης από την ικανότητά της να σχεδιάζει, να εφαρμόζει και να αξιολογεί κατάλληλες δράσεις. Η ενσωμάτωση της προσαρμογής στην κυβερνητική πολιτική είναι ζωτικής σημασίας για την επιτυχή διαμόρφωση και εφαρμογή εθνικών, υποεθνικών και τομεακών σχεδίων προσαρμογής. Επιπλέον, μπορεί να συμβάλει στην ενίσχυση της συνολικής προσαρμοστικής ικανότητας μιας χώρας και ταυτόχρονα να παράσχει ευκαιρίες για επενδυτικές αποφάσεις πιο ανθεκτικές στην κλιματική αλλαγή. Η πρωτοβουλία GCCA+ συνέβαλε σε μεγάλο βαθμό στην επέκταση των ικανοτήτων των χωρών-εταίρων όσον αφορά τον εντοπισμό των επιπτώσεων, την κατανόηση των τρωτών σημείων και, ως εκ τούτου, την εκπόνηση εθνικών, υποεθνικών και τομεακών στρατηγικών προσαρμογής, οι οποίες θα μπορούσαν με τη σειρά τους να έχουν μετουσιωθεί σε εθνικό και υποεθνικό σχεδιασμό προσαρμογής. Υποστηρίζοντας τις χώρες στον σχεδιασμό πολιτικών και δράσεων για την αύξηση της ανθεκτικότητάς τους στις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής σε εθνικό και τοπικό επίπεδο, και ενθαρρύνοντας άμεσα την ισχυρότερη παγκόσμια δέσμευση και τις ισχυρότερες παγκόσμιες ανταλλαγές, η GCCA+ βοήθησε να δημιουργηθεί η βάση της δράσης για το κλίμα (συμπεριλαμβανομένων, για παράδειγμα, των πρώτων εθνικών στρατηγικών για την αλλαγή του κλίματος και της πρώτης γενιάς εθνικά καθορισμένων συνεισφορών) σε ορισμένες LAX και ορισμένα AMNK με περιορισμένους πόρους για να το πράξουν. Οι αξιολογήσεις μεμονωμένων έργων αναγνωρίζουν και αποτιμούν θετικά αυτόν τον ρόλο της ΣΑΚΠ+, ωστόσο ο συνολικός αντίκτυπος της εν λόγω στήριξης δεν μπορεί να μετρηθεί πλήρως.

Τέλος, μια άλλη πτυχή που πρέπει να ληφθεί υπόψη είναι το γεγονός ότι πολλές χώρες δεν διέθεταν τους κατάλληλους μηχανισμούς για την αξιολόγηση των στόχων προσαρμογής τους. Όπως επισημαίνεται στην έκθεση του Προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον (UNEP) του 2022<sup>5</sup> σχετικά με το χάσμα προσαρμογής (Adaptation Gap Report, σ. 12), η ύπαρξη τέτοιων μηχανισμών είναι καθοριστικής σημασίας για τη διευκόλυνση της ολοένα και πιο αποτελεσματικής δράσης προσαρμογής με την πάροδο του χρόνου. Η πτυχή αυτή θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την αξιολόγηση της ικανότητας της GCCA+ να αυξήσει την ανθεκτικότητα των χωρών στις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, δεδομένου ότι τα αναπτυξιακά προγράμματα βασίζονται επίσης στην ύπαρξη εθνικών μηχανισμών παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων.

<sup>4</sup> ΟΟΣΑ, 2022. Χρηματοδότηση για το κλίμα που παρασχέθηκε και κινητοποιήθηκε από ανεπτυγμένες χώρες κατά την περίοδο 2016-2020. Διατίθεται στη διεύθυνση: Climate Finance Provided and Mobilised by Developed Countries in 2016-2020: Insights from Disaggregated Analysis | en | OECD.

<sup>5</sup> <https://www.unep.org/resources/adaptation-gap-report-2022>

Το ΕΕΣ θεωρεί ότι η συνεχιζόμενη εστίαση στην ανάπτυξη ικανοτήτων καθ' όλη τη διάρκεια των δύο φάσεων του προγράμματος οφείλεται στην αποχώρηση εκπαιδευμένου προσωπικού, γεγονός που με τη σειρά του μείωσε τους διαθέσιμους πόρους για τη συστηματική αναβάθμιση επιτυχημένων συγκεκριμένων δράσεων<sup>6</sup>. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή θα ήθελε να προσθέσει ότι η ανάπτυξη ικανοτήτων συνέχισε να είναι ιδιαίτερα σημαντική, διότι αντιπροσωπεύει μία από τις τρεις μορφές στήριξης προς τις αναπτυσσόμενες χώρες που προβλέπονται από τη συμφωνία του Παρισιού (χρηματοδότηση, ανάπτυξη ικανοτήτων και μεταφορά τεχνολογίας). Η μεγάλη εναλλαγή προσωπικού — μια διαδικασία εκτός του ελέγχου των έργων GCCA+ — απαιτούσε διορθωτικά μέτρα, όπως συνεχή ανάπτυξη ικανοτήτων, ώστε να διατηρηθεί το επίπεδο ικανοτήτων της δικαιούχου χώρας αρκετά υψηλό για να συνεχίσει να υλοποιεί τη δράση για το κλίμα. Επιπλέον, δεδομένου ότι οι κυβερνήσεις των χωρών-εταίρων συμμετείχαν τακτικά στον σχεδιασμό έργων, είχαν την ευκαιρία να διοχετεύσουν τις δικές τους ανάγκες στα έργα. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θεωρεί ότι η συμπερίληψη της ανάπτυξης ικανοτήτων στον σχεδιασμό των έργων ανταποκρίνεται στις ανάγκες των εταίρων.

## **2. Εστίαση της γεωγραφικής κάλυψης της πρωτοβουλίας GCCA+**

Η Επιτροπή θεωρεί ότι το επίκεντρο της πρωτοβουλίας διαφοροποιήθηκε κατά τη δεύτερη φάση (2014-2020)<sup>7</sup>. Η ευρύτερη γεωγραφική εστίαση της GCCA+ δικαιολογείται από τις αλλαγές στο περιβάλλον της διεθνούς πολιτικής για το κλίμα. Η πρόοδος της διεθνούς πολιτικής για το κλίμα σήμαινε ότι η Επιτροπή είχε επίσης την ευκαιρία να αναπροσανατολίσει τον τρόπο με τον οποίο παρείχε στήριξη μέσω της GCCA+.

Πρώτον, η πρωτοβουλία της GCCA+, μετά την έγκριση της συμφωνίας του Παρισιού το 2015, διεύρυνε σταδιακά το φάσμα δράσης της για την κλιματική αλλαγή ως ευρείας πολυμερούς συμφωνίας στην οποία είχαν δεσμευτεί η ΕΕ και οι χώρες-εταίροι. Αυτό, σε συνδυασμό με τον συνδεδεμένο με τη GCCA στόχο των παγκόσμιων δημόσιων αγαθών και προκλήσεων (GPGC) για «διευκόλυνση της μετάβασης σε ένα ανθεκτικό στην κλιματική αλλαγή μέλλον με χαμηλές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα», σήμαινε ότι η GCCA+ επεκτάθηκε τόσο στη δράση προσαρμογής όσο και στη δράση μετριασμού σε ευάλωτες χώρες εκτός των AMNK και των LAX και στήριξε την επίτευξη των εθνικών δεσμεύσεων για το κλίμα, όπως οι εθνικά καθορισμένες συνεισφορές (ΕΚΣ) ή τα εθνικά σχέδια προσαρμογής. Για παράδειγμα, αυτό συνέβη στην περίπτωση της Βραζιλίας, η οποία επωφελήθηκε από τα βιώσιμα αγροδιατροφικά συστήματα και τα προγράμματα αειφόρου τοπίου, τα οποία χαρακτηρίζονται από ισχυρά παράλληλα οφέλη προσαρμογής και μετριασμού. Η συμπερίληψη του μετριασμού στις επιλέξιμες δραστηριότητες αιτιολογήθηκε με βάση αυξανόμενα επιστημονικά στοιχεία σχετικά με την ανάγκη μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου το συντομότερο δυνατόν, ώστε να συμβάλει στον περιορισμό του μελλοντικού κόστους προσαρμογής, καθώς και στην αποτροπή απωλειών και ζημιών.

Δεύτερον, όσον αφορά το γεγονός ότι η χρηματοδότηση της GCCA+ δεν ήταν σε θέση να καλύψει όλες τις LAX που είναι ιδιαίτερα ευάλωτες στις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, η Επιτροπή διευκρινίζει ότι αυτό οφείλεται σε τέσσερις συγκεκριμένους λόγους, μεταξύ άλλων:

- a. Στην περιορισμένη χρηματοδότηση η οποία διατέθηκε για τη GCCA+, που σήμαινε ότι έπρεπε να γίνουν επιλογές όσον αφορά την επιλογή των χωρών, μεταξύ άλλων όσον αφορά τη δυνατότητα και την αποτελεσματικότητα της χρηματοδότησης της δράσης για το κλίμα σε συγκεκριμένες χώρες στο πλαίσιο άλλων μέσων ή προγραμμάτων.

<sup>6</sup> Βλέπε παρατηρήσεις του ΕΕΣ: V, 21, 22, 23 και 70.

<sup>7</sup> Βλέπε παρατηρήσεις του ΕΕΣ: V, 46 έως 49, 71.

- β. Στο γεγονός ότι η κλιματική αλλαγή δεν προσδιοριζόταν συχνά ως προτεραιότητα στα πολυετή προγράμματα (ΠΕΠ) των εν λόγω χωρών, το οποίο περιόρισε τη δυνατότητα διάθεσης χρηματοδότησης σχετικά με τη δράση για το κλίμα μέσω αυτού του διαύλου. Οι προτεραιότητες της συνεργασίας της ΕΕ με τις χώρες-εταίρους περιλαμβάνονται στα ΠΕΠ. Οι προτεραιότητες αυτές προσδιορίζονται με βάση την αρχή της ανάληψης ίδιας ευθύνης από τις χώρες-εταίρους και εκπονούνται μετά από εκτενείς διαβουλεύσεις και πολιτικό διάλογο με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων των εθνικών και τοπικών αρχών, της κοινωνίας των πολιτών και άλλων χορηγών.
- γ. Στην ύπαρξη συνεχούς στήριξης από άλλους χορηγούς ή περιφερειακά προγράμματα, μεταξύ άλλων στο πλαίσιο της συνιστώσας για τις χώρες ΑΚΕ της GCCA+, η οποία δεν θα δικαιολογούσε την παροχή πρόσθετης διμερούς χρηματοδότησης από τη GCCA+.
- δ. Σε ορισμένες περιπτώσεις, λόγω πολιτικής και θεσμικής αστάθειας και/ή για λόγους ασφάλειας, η συνεργασία της ΕΕ έπρεπε να κατευθυνθεί προς άλλες προτεραιότητες. Αυτό ισχύει ιδίως για ευάλωτες χώρες ή χώρες που εξέρχονται από συρράξεις, όπως το Αφγανιστάν, η Υεμένη, η Σομαλία και η Κεντροαφρικανική Δημοκρατία, των οποίων οι αναπτυξιακές προτεραιότητες επικεντρώθηκαν σε πιο βραχυπρόθεσμες ανάγκες συνδρομής, όπως η ανασυγκρότηση, η οικονομική ανάκαμψη, η οικοδόμηση της ειρήνης και η ανθρωπιστική βοήθεια.

Τρίτον, ορισμένες λιγότερο ευάλωτες χώρες (κυρίως ΑΜΝΚ) έλαβαν πρόσθετη χρηματοδότηση κατά τη δεύτερη φάση για να αξιοποιήσουν προηγούμενες ή υπό εξέλιξη δραστηριότητες με σκοπό να συμβάλουν στην κλιμάκωση των αποτελεσμάτων που επιτεύχθηκαν κατά την πρώτη φάση. Η Επιτροπή επιδίωξε κατ' αυτόν τον τρόπο να επιτύχει τους στόχους των δύο πυλώνων της GCCA+<sup>8</sup>. Επιπλέον, η Επιτροπή θα ήθελε να επαναλάβει ότι η επιλογή των χωρών που θα λάβουν στήριξη δεν έγινε αποκλειστικά βάσει δεικτών ευαλωτότητας, αλλά περιλάμβανε και άλλα κριτήρια, όπως είναι η ποιότητα του αιτήματος και οι εγκρίσεις από τις αρμόδιες αρχές των χωρών και/ή την αντιπροσωπεία της ΕΕ, το καθεστώς του διαλόγου για την κλιματική αλλαγή μεταξύ της χώρας και της ΕΕ· πολιτικοί παράγοντες, όπως η στρατηγική και/ή η ενισχυμένη συνεργασία με ορισμένες χώρες· ο ρόλος που διαδραματίζει η χώρα στις διαπραγματεύσεις της UNFCCC και η προσήλωσή της στις διαδικασίες της, καθώς και στις προσπάθειες για την υλοποίηση των σχετικών δεσμεύσεων.

### 3. Προβολή και ενημέρωση σχετικά με την πρωτοβουλία GCCA+

Κατά την πρώτη φάση της πρωτοβουλίας GCCA+, οι δραστηριότητες επικοινωνίας και προβολής ήταν κυρίως διαδικτυακές. Η δεύτερη φάση της GCCA+ έδωσε μεγαλύτερη έμφαση στον δεσμευτικό ρόλο της διαχείρισης της γνώσης και της επικοινωνίας. Στόχος ήταν η δημιουργία μιας σταθερής βάσης εμπειρογνώσεως και πρακτικών μέσων για την υποστήριξη και την ενίσχυση των εθνικών πολιτικών και προγραμμάτων για το κλίμα των χωρών-εταίρων· με την αύξηση της ενημέρωσης, της ανταλλαγής πληροφοριών, της δικτύωσης και της προβολής σε όλα τα επίπεδα.

Όσον αφορά τον βαθμό ενημέρωσης των χωρών-εταίρων σχετικά με την πρωτοβουλία της GCCA+<sup>9</sup>, η Επιτροπή θα ήθελε να τονίσει την πολυπλοκότητα και το κόστος μιας μεγάλης κλίμακας, παρατεταμένης πολυεθνικής επικοινωνιακής εκστρατείας για την ενημέρωση σχετικά με ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα, και υπογραμμίζει τη δυνητική περιορισμένη σχέση κόστους-αποτελεσματικότητας ενός τέτοιου εγχειρήματος. Ωστόσο, η προβολή της GCCA+ υπήρξε ευρύτατη. Η

<sup>8</sup> Πυλώνας 1: Προώθηση του διαλόγου και της ανταλλαγής γνώσεων. Πυλώνας 2: Παροχή τεχνικής υποστήριξης και χρηματοδοτικής στήριξης για μέτρα προσαρμογής, μετριασμού και μείωσης του κινδύνου καταστροφών.

<sup>9</sup> Βλέπε παρατηρήσεις VIII, 45, 54-56, 73 του ΕΕΣ.

GCCA+ δημοσίευσε πολλές εκθέσεις και τακτικές δημοσιεύσεις για να καταστήσει ευρύτερα γνωστές τις δραστηριότητες. Για παράδειγμα, 380 εκδόσεις βρίσκονται στο αποθετήριο Capacity4dev<sup>10</sup> και περισσότερα από 100 ενημερωτικά δελτία διατέθηκαν τακτικά σε κοινό 5 000 συνδρομητών. Ο ιστότοπος [www.gcca.eu](http://www.gcca.eu) αποτελεί πλήρες αποθετήριο του έργου που επιτελείται, όπως και το σχετικό κανάλι YouTube<sup>11</sup>. Την ίδια λειτουργία ασκεί και ο δικτυακός τόπος της συνιστώσας για τις χώρες ΑΚΕ της GCCA+ ([www.intraacpgccaplus.org](http://www.intraacpgccaplus.org)), ο οποίος περιλαμβάνει ειδικό τμήμα διαχείρισης γνώσεων.

Η GCCA+ διοργάνωσε επίσης παγκόσμια και περιφερειακά συνέδρια για την ανταλλαγή εμπειρογνώσεως και την ανάπτυξη γνώσεων, ιδίως παράλληλες εκδηλώσεις σε κάθε διάσκεψη των μερών (COP) της σύμβασης-πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (UNFCCC)<sup>12</sup>. Δραστηριότητες ενημέρωσης σχετικά με την πρωτοβουλία αναλήφθηκαν επίσης σε μεγάλο αριθμό από φόρουμ, συμπεριλαμβανομένων διασκέψεων περιφερειακών οικονομικών οργανισμών μεταξύ των χωρών ΑΚΕ ή περιφερειακών διασκέψεων, όπως η διάσκεψη στη Ρουάντα το 2019, όπου η συνεργασία με τη Διεθνή Ένωση για τη Διατήρηση της Φύσης (IUCN) οδήγησε σε υψηλή περιφερειακή προβολή της πρωτοβουλίας. Η τάση αυτή έχει μειωθεί από την έναρξη της πανδημίας COVID-19 το 2020.

Η ενημέρωση αποτέλεσε συνιστώσα διαφόρων προγραμμάτων της GCCA+, με περισσότερες από 20 εκστρατείες ενημέρωσης που δρομολογήθηκαν σε περισσότερες από 50 χώρες κατά τη διάρκεια του κύκλου ζωής της πρωτοβουλίας. Ως εκ τούτου, οι χώρες-εταίροι στις οποίες εφαρμόζεται η GCCA+ γνωρίζουν την πρωτοβουλία και έτσι αυτή χρησιμοποιήθηκε για την εντατικοποίηση του πολιτικού διαλόγου με τις χώρες-εταίρους και τους περιφερειακούς οργανισμούς. Οι μηχανισμοί στήριξης της GCCA+ συνεργάστηκαν επίσης στη διοργάνωση εκδηλώσεων, ενώ η συνολική διευκόλυνση στήριξης της πρωτοβουλίας αναφέρεται στη συνιστώσα για τις χώρες ΑΚΕ<sup>13</sup>.

Σε χώρες με περιορισμένο προϋπολογισμό επικοινωνίας και προβολής για μεμονωμένες δράσεις της GCCA+, οι αντιπροσωπείες της ΕΕ, οι κεντρικές υπηρεσίες της Επιτροπής και οι μηχανισμοί της GCCA+ συνεργάστηκαν επίσης για την αύξηση της ενημέρωσης σχετικά με την πρωτοβουλία. Για παράδειγμα, ο μηχανισμός στήριξης της GCCA+ βοήθησε τα ενδιαφερόμενα μέρη στη Μιανμάρ να χαράξουν μια εθνική επικοινωνιακή στρατηγική, η οποία επηρέασε θετικά την ενσωμάτωση της κλιματικής αλλαγής στις εθνικές πολιτικές. Η εμπέλευση των εν λόγω δραστηριοτήτων θα ήταν μεγαλύτερη εάν δημιουργούνταν συνέργειες με τις εθνικές/υποεθνικές κυβερνήσεις και τα ενδιαφερόμενα μέρη που συνδέονται με τα έργα της GCCA+, κάτι που δεν συνέβαινε πάντα.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η εναλλαγή προσωπικού στις αντιπροσωπείες της ΕΕ, στις σχετικές κυβερνητικές υπηρεσίες των χωρών-εταίρων και στις οργανώσεις ενδιαφερόμενων μερών θα μπορούσε να είχε οδηγήσει στην απώλεια θεσμικής μνήμης και, ως εκ τούτου, της ενημέρωσης σχετικά με τη GCCA+, ιδίως σε χώρες όπου πραγματοποιήθηκε μόνο μία παρέμβαση κατά το αρχικό στάδιο της πρώτης φάσης της ΣΑΚΠ. Επιπλέον, οι επαγγελματίες των αναπτυξιακών οργανισμών των κρατών μελών που απασχολούνται στον τομέα έχουν καλύτερη γνώση της πρωτοβουλίας σε σύγκριση με εκείνους που εδρεύουν στις μόνιμες αντιπροσωπείες των Βρυξελλών.

Εν κατακλείδι, η αξιολόγηση της γενικής ενημέρωσης της πρωτοβουλίας GCCA+ είναι ένα πολύπλοκο ζήτημα που συνδέεται με τουλάχιστον δύο παράγοντες. Αφενός, η φύση αυτού του πολυκρατικού

<sup>10</sup> <https://europa.eu/capacity4dev/gcca-community/documents>

<sup>11</sup> <https://www.youtube.com/@GCCACommunity>

<sup>12</sup> Βλ. για παράδειγμα: <https://www.gcca.eu/multimedia/why-nature-based-solutions-are-crucial-climate-and-resilience-eu-gccacop26-side-event>.

<sup>13</sup> <https://www.gcca.eu/services/gcca-intra-acp>



αποκεντρωμένου προγράμματος θέτει προκλήσεις όσον αφορά τη συνεπή και ομοιόμορφη κατανόηση των δράσεων του από την πλευρά των δικαιούχων. Αφετέρου, πολλές επιπτώσεις στην ενημέρωση και την προβολή δεν καταγράφονται ούτε μετρώνται με συνέπεια για διάφορους λόγους (μη ποσοτικοποιήσιμες επαφές και αλληλεπιδράσεις μεταξύ ανθρώπων, έλλειψη πλήρους ελέγχου των δραστηριοτήτων προώθησης μέσω των επίσημων διαύλων των χωρών-εταίρων, περιορισμένη χρήση των μέσων κοινωνικής δικτύωσης από πολλούς δικαιούχους, περιορισμένος προϋπολογισμός / περιορισμένο προσωπικό που εργάζεται στον τομέα της επικοινωνίας, συχνή εναλλαγή προσωπικού, μη συστηματική αναφορά στους χορηγούς από τους φορείς υλοποίησης κ.λπ.).

### III. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΙΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΕΣ

#### 1. Σύσταση 1: Εστίαση σε όσους πλήττονται περισσότερο από την κλιματική αλλαγή

**(Ημερομηνία-στόχος για την υλοποίηση της σύστασης: δράσεις που θα χρηματοδοτηθούν από τον Ιανουάριο του 2024 και έπειτα)**

Κατά τη χρηματοδότηση δράσεων για την κλιματική αλλαγή στις αναπτυσσόμενες χώρες, η Επιτροπή οφείλει:

**α) να επιλέξει τους δείκτες, τις τιμές βάσης και τις τιμές-στόχο για τη μέτρηση των αποτελεσμάτων των δραστηριοτήτων**

Η Επιτροπή αποδέχεται τη συγκεκριμένη σύσταση και θα την εφαρμόσει στο πλαίσιο του συστήματος παρακολούθησης επιδόσεων για την Ευρώπη στον κόσμο (GEPMS). Το GEPMS είναι ένα σύστημα παρακολούθησης των επιδόσεων βασισμένο σε μια σειρά μεθοδολογικών στοιχείων που περιλαμβάνουν: i) τον ορισμό ενός συνόλου εταιρικών δεικτών βάσει των οποίων καλούνται να υποβάλλουν εκθέσεις όλα τα προγράμματα (πλαίσιο αποτελεσμάτων για την Ευρώπη στον κόσμο – GERF) και οι οποίοι δημοσιεύονται ετησίως, μεταξύ άλλων για την υποβολή εκθέσεων σχετικά με την πρόοδο του ΜΓΑΔΣ – Η Ευρώπη στον κόσμο, ii) τη χρήση λογικών πλαισίων με τους δείκτες τους ως το κύριο εργαλείο για την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τα αποτελέσματα, και iii) τον ορισμό τομεακών και θεματικών βασικών δεικτών που μπορούν να επιλεγούν και να συμπεριληφθούν σε λογικά πλαίσια [βλ. επίσης έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής SWD(2022) 22 final]. Στην πράξη, το σύστημα αυτό εφαρμόζεται επί του παρόντος σε ολόκληρο τον οργανισμό με τη χρήση ενός νέου συστήματος ΤΠ (OPSYS) που θα τεθεί σε λειτουργία για πρώτη φορά από τον Ιανουάριο του 2023.

**β) να θέσει φιλόδοξους στόχους, λαμβάνοντας υπόψη το πλαίσιο της κάθε χώρας, όσον αφορά το ποσοστό των γυναικών που επωφελούνται άμεσα από τις δράσεις και να αυξήσει την εστίαση στα φτωχότερα νοικοκυριά**

Η Επιτροπή αποδέχεται τη συγκεκριμένη σύσταση. Όσον αφορά τον στόχο για την ισότητα των φύλων, η Επιτροπή θα τον εφαρμόσει στο πλαίσιο του σχεδίου δράσης της ΕΕ για την ισότητα των φύλων (GAP) 2021-2025. Το GAP 2021-2025 απαιτεί έως το 2025 το 85 % των νέων εξωτερικών δράσεων να έχουν ως βασικό ή κύριο στόχο την ισότητα των φύλων (δείκτες G1 και G2 σύμφωνα με τον δείκτη πολιτικής για την ισότητα των φύλων της ΕΑΒ του ΟΟΣΑ) και τουλάχιστον το 5 % εξ αυτών να έχουν ως πρωταρχικό στόχο την ισότητα των φύλων (δείκτης G2). Αυτό υπερβαίνει τη διασφάλιση συγκεκριμένου ποσοστού γυναικών που επωφελούνται άμεσα από δράσεις. Απαιτούνται δράσεις με βασικό στόχο το φύλο (με δείκτη G1) προκειμένου να διασφαλιστεί ότι:

- διενεργείται ανάλυση του έργου/προγράμματος ως προς το φύλο και τα πορίσματα της ανάλυσης αυτής τροφοδοτούν τον σχεδιασμό του προγράμματος
- υπάρχει τουλάχιστον ένα αποτέλεσμα ή ένας δείκτης που σχετίζεται ειδικά με τη βελτίωση στον τομέα της ισότητας των φύλων
- τα αποτελέσματα / οι δείκτες αναλύονται ανά φύλο, κατά περίπτωση
- επιτεύχθηκε δέσμευση από το πρόγραμμα για παρακολούθηση και υποβολή εκθέσεων κατά την αξιολόγηση του προγράμματος σχετικά με τα αποτελέσματα για την ισότητα των φύλων.

Ο αριθμός των δράσεων με βασικό στόχο την ισότητα των φύλων αυξάνεται σταθερά τα τελευταία 10 χρόνια μετά την έγκριση του πρώτου σχεδίου δράσης της ΕΕ για την ισότητα των φύλων. Το 2022 σχετικά με την εφαρμογή των μέσων εξωτερικής δράσης της ΕΕ<sup>14</sup> δείχνει ότι το 70 % όλων των προγραμμάτων που εγκρίθηκαν το 2021 είχαν ως βασικό ή κύριο στόχο την ισότητα των φύλων.

Η εστίαση στα φτωχότερα νοικοκυριά θα αυξηθεί στο πλαίσιο του σχεδίου δράσης για τις ανισότητες / με χρήση του δείκτη ανισότητας, ανάλογα με τη διαθεσιμότητα στοιχείων σε επίπεδο χώρας.

**γ) στην περίπτωση διαδοχικών δράσεων, να βελτιώσει την ισορροπία μεταξύ της ανάπτυξης ικανοτήτων και άλλων δραστηριοτήτων με σκοπό την κλιμάκωση συγκεκριμένων δράσεων προσαρμογής από τις οποίες επωφελούνται περισσότερα άτομα που πλήττονται άμεσα από τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής.**

Η Επιτροπή αποδέχεται τη συγκεκριμένη σύσταση. Δεν διαθέτουν όλες οι αναπτυσσόμενες χώρες επαρκείς ικανότητες για να αντιμετωπίσουν πολλές από τις προκλήσεις που δημιουργεί η κλιματική αλλαγή, ιδίως στον τομέα της προσαρμογής. Ως εκ τούτου, η ανάπτυξη επαρκούς θεσμικής ικανότητας στις χώρες-εταίρους αποτελεί προϋπόθεση για την υλοποίηση συγκεκριμένων δράσεων προσαρμογής. Το ζήτημα αυτό αναδεικνύεται περαιτέρω από τις αξιολογήσεις των τεχνικών αναγκών των ΛΑΧ και των ΑΜΝΚ<sup>15</sup>, τις ΕΚΣ και τα εθνικά σχέδια προσαρμογής, και επαναλαμβάνεται από τα συχνά αιτήματα για ανάπτυξη ικανοτήτων και παροχή τεχνικής συνδρομής στο πλαίσιο του Μηχανισμού Τεχνολογίας της UNFCCC<sup>16</sup>. Για να αποτυπωθεί αυτή η πραγματικότητα, η συμφωνία του Παρισιού δίνει μεγάλη έμφαση στην ανάπτυξη ικανοτήτων στον τομέα του κλίματος για τις αναπτυσσόμενες χώρες και ζητεί από τις ανεπτυγμένες χώρες να ενισχύσουν τη στήριξη για δράσεις ανάπτυξης ικανοτήτων στις αναπτυσσόμενες χώρες. Ως εκ τούτου, η ανάπτυξη ικανοτήτων θα συνεχίσει να αποτελεί σημαντικό μέρος της μελλοντικής στήριξης της ΕΕ στον τομέα της δράσης για το κλίμα. Ταυτόχρονα, το μερίδιο της στήριξης που διατίθεται για την ανάπτυξη ικανοτήτων στο πλαίσιο μιας δεδομένης δράσης μπορεί να προσαρμοστεί με σκοπό την κλιμάκωση των δράσεων προσαρμογής, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση της ίδιας της δράσης, καθώς και το γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής της, τις ανάγκες των δικαιούχων και τα διδάγματα που αντλήθηκαν.

## **2. Σύσταση 2: Ενσωμάτωση των αντληθέντων διδαγμάτων σε μελλοντικές αναπτυξιακές πρωτοβουλίες παγκόσμιου βεληνεκούς**

(Ημερομηνία-στόχος για την υλοποίηση της σύστασης: άλλες πρωτοβουλίες που θα χρηματοδοτηθούν από τον Ιανουάριο του 2024 και έπειτα)

**Κατά την ανάπτυξη μελλοντικών αναπτυξιακών πρωτοβουλιών παγκόσμιου βεληνεκούς, η Επιτροπή οφείλει να ενσωματώσει τα διδάγματα που αντλήθηκαν από την Παγκόσμια Συμμαχία για την κλιματική αλλαγή, και ειδικότερα τα εξής:**

**α) αναθεώρηση των στόχων όταν είναι εμφανές κατά την εφαρμογή της πρωτοβουλίας ότι δεν υπάρχει επαρκής χρηματοδότηση**

<sup>14</sup> Έκθεση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο: ετήσια έκθεση του 2022 σχετικά με την εφαρμογή των μέσων εξωτερικής δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης το 2021, COM 2022/578 final.

<sup>15</sup> <https://unfccc.int/ttclear/tna>

<sup>16</sup> <https://unfccc.int/ttclear/support/technology-mechanism.html>

Η Επιτροπή αποδέχεται τη συγκεκριμένη σύσταση και θα συμπεριλάβει την εξέταση αυτή, στον βαθμό που απαιτείται για τις παγκόσμιες πρωτοβουλίες της «Ομάδας Ευρώπη», στις επικαιροποιημένες μεθοδολογικές κατευθυντήριες γραμμές για τις πρωτοβουλίες της «Ομάδας Ευρώπη».

**β) κατανομή της χρηματοδότησης με στρατηγικό τρόπο με την εφαρμογή αντικειμενικών κριτηρίων που συνεκτιμούν τη χρηματοδοτική στήριξη για τον ίδιο τομέα που λαμβάνουν οι χώρες-εταίροι από άλλες πηγές**

Η Επιτροπή αποδέχεται τη συγκεκριμένη σύσταση και θα την εφαρμόσει στο μέτρο του δυνατού στο πλαίσιο της γεωγραφικής προσέγγισης του ΜΓΑΔΣ – Η Ευρώπη στον κόσμο. Η Επιτροπή θα ήθελε επίσης να τονίσει ότι οι ευκαιρίες για συνέργειες, και με άλλους χορηγούς, θα εξεταστούν στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό.

**γ) συστηματική ανάλυση και τεκμηρίωση του εύλογου χαρακτήρα του προϋπολογισθέντος κόστους των δράσεων**

Η Επιτροπή αποδέχεται τη συγκεκριμένη σύσταση. Μολονότι υπάρχει σύστημα για την ανάλυση του προϋπολογισθέντος κόστους των δράσεων, η Επιτροπή θα ενισχύσει τις ισχύουσες κατευθυντήριες γραμμές και οδηγίες, ιδίως όσον αφορά την τεκμηρίωση της εν λόγω αξιολόγησης.

Ωστόσο, η Επιτροπή τονίζει ότι, ενώ το κανονιστικό πλαίσιο απαιτεί σαφώς οι δαπάνες να είναι εύλογες και σύμφωνες με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης προκειμένου να είναι επιλέξιμες, το ποσοστό των δαπανών προσωπικού ή τα ποσά που διατίθενται σε μία δραστηριότητα πρέπει να αξιολογούνται υπό το πρίσμα των στόχων της δράσης και των συνθηκών υπό τις οποίες υλοποιείται.

**δ) προώθηση της ενημέρωσης του κοινού σχετικά με την πρωτοβουλία μέσω δραστηριοτήτων επικοινωνίας που απευθύνονται στις δικαιούχες χώρες και στους δυνητικούς χορηγούς**

Η Επιτροπή αποδέχεται τη συγκεκριμένη σύσταση. Στις νέες κατευθυντήριες γραμμές επικοινωνίας και προβολής για τις εξωτερικές δράσεις 2022, οι ειδικοί δίαυλοι επικοινωνίας ανά έργο/πρόγραμμα — δικτυακοί τόποι, λογαριασμοί στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, ενημερωτικά δελτία κ.λπ.— καταρχήν δεν επιτρέπονται, εκτός εάν υπάρχει συγκεκριμένη και επιτακτική αιτιολόγηση για τη δημιουργία ή τη διατήρησή τους. Δραστηριότητες επικοινωνίας σχετικά με μελλοντικές εμβληματικές αναπτυξιακές πρωτοβουλίες παγκόσμιου βεληνεκού θα πραγματοποιηθούν στο πλαίσιο μιας πιο στρατηγικής και εστιασμένης προσέγγισης που θα υλοποιηθεί στο πλαίσιο του ΜΓΑΔΣ – Η Ευρώπη στον κόσμο. Η προσέγγιση αυτή, η οποία απομακρύνεται από την επικοινωνία που υλοποιείται από τους εταίρους σχετικά με μεμονωμένα έργα προς μια πιο ενοποιημένη προσέγγιση που καθοδηγείται από τις αντιπροσωπείες της ΕΕ και τις κεντρικές υπηρεσίες της Επιτροπής, θα επικεντρωθεί σε βασικές προτεραιότητες της ΕΕ, ιδίως εκείνες που περιγράφονται στη στρατηγική Global Gateway του 2021. Η προσέγγιση αυτή, η οποία αποσκοπεί στη διασφάλιση της ενημέρωσης, της κατανόησης και της αντίληψης της ΕΕ, τόσο στις χώρες της ΕΕ όσο και στις χώρες-εταίρους, είναι ανάλογη με την κλίμακα και το πεδίο των συνεχών επενδύσεών μας, εστιάζοντας σε πολιτικές και δημόσιες δραστηριότητες επικοινωνίας βασισμένες στα δεδομένα με σκοπό τη διασφάλιση των αποτελεσμάτων. Ως εκ τούτου, η επικοινωνία σχετικά με εμβληματικές πρωτοβουλίες παγκόσμιου βεληνεκού, οι οποίες ευθυγραμμίζονται με αυτές τις βασικές προτεραιότητες, θα ενσωματωθεί στην ευρύτερη επικοινωνιακή στρατηγική σε παγκόσμιο, περιφερειακό και εθνικό επίπεδο, για παράδειγμα με τη χρήση αναγνωρισμένων διαύλων εταιρικής επικοινωνίας (δικτυακοί τόποι, μέσα κοινωνικής δικτύωσης κ.λπ.) και τη δημιουργία σχετικών εταιρικών σχέσεων με βασικούς διαμορφωτές της κοινής γνώμης και επηρεαστές.